

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rodica Pocaznoi în numele inculpatului Zacuțelu Denis, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 13 noiembrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Zacuțelu Denis xxxx, născut la xx xx xxxx, originar și domiciliat în xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.03.2019 – 13.11.2019;

Instanța de apel: 10.12.2019 – 04.03.2020;

Instanța de recurs: 02.07.2020 – 21.10.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 13 noiembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor art.364¹ Cod de procedură penală, Zacuțelu Denis a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul de înstrăinare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani.

În baza art.84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentința s-a adăugat parțial lui Zacuțelu Denis pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 28.02.2019, lui Zacuțelu Denis i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul de înstrăinare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un

termen de 5 ani.

S-a dispus încasarea de la Zacuțelu Denis în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1 680 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Zacuțelu Denis, începând cu o perioadă de timp nestabilă de organul de urmărire penală, urmărind scopul păstrării ilegale a analogilor drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a păstrat asupra sa un pachetel din hârtie în care se afla o substanță psihotropă, în cantitate totală de 0,646 gr. până la 18.01.2019, aproximativ la ora 16:40 min., atunci când a fost depistat de către echipajul 902 al IP Buiucani, mun. Chișinău, având un comportament suspect, după care a fost condus la SP-4 al IP Buiucani, situat pe str. Nicolai Costin 55/1, mun. Chișinău, unde pachetelul vizat supra, cu o cutie metalică și un fragment de folie de staniol, au fost ridicate de către colaboratorii de poliție. Conform concluziei Raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/1-R-318 din 19.02.2019, s-a stabilit că, în depunerile neesențiale de culoare cafenie de pe suprafața cutiei metalice de culoare violetă cu inscripția ”Timișoreana”, cât și în cele de pe fragmentul de folie din staniol, răsucit cu urme de carbonizare, precum și în masa vegetală uscată și mărunțită, de culoare galbenă, ridicate la 18.01.2019 de la Zacuțelu Denis, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201. Cantitatea masei vegetale care conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, constituie 0,646 gr, a depunerilor de pe suprafața cutiei metalice de culoare violetă cu inscripția ”Timișoreana” constituie urme de pe suprafața fragmentului cutiei de staniol 0,002 g. Potrivit scrisorii parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie nr.01/-12/632 din 18.04.2017, înregistrate în cancelaria CTCEJ al IGP MAI al RM la 20.07.2014 cu nr.569, substanța MDMB(N)-2201 este analog al substanței AB-PINACA-CHM, care e inclusă în Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale, Lista nr.2. Substanțe psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.1088 din 05.10.2004. Conform pct.193 al Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006 cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, AB-PINACACHM de la 0,25 gr, constituie proporții deosebit de mari.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat apel avocatul Rodica Pocaznoi în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în latura penală, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art.art.79, 90 Cod penal.

În motivarea cererii, apelantul a invocat că inculpatul a recunoscut vinovăția în săvârșirea faptei incriminate, în ședința de judecată a înaintat cerere privind recunoașterea probelor din rechizitoriu, în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală.

Apărarea a remarcat și faptul, la stabilirea pedepsei, instanța urma să țină cont că inculpatul a recunoscut vina pe deplin, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer în cele comise, este caracterizat pozitiv, la data de 18.01.2019, Zacuțelu Denis nu avea împlinită vârsta de 21 ani, circumstanțe care ar putea fi recunoscute ca fiind excepționale și permit aplicarea prevederilor art.79 Cod penal.

A mai indicat că, nu poate fi considerat condamnat anterior, sau infracțiunea similară și alte fapte pentru care persoana a fost condamnată anterior nu vor avea relevanță pentru cauză, dacă, persoana a săvârșit infracțiunea înainte de a fi condamnată definitiv pentru infracțiunea săvârșită anterior (concursul de infracțiuni), reieșind din materialele cauzei penale, Zacuțelu Denis a fost condamnat printr-o decizie irevocabilă a Curții de Apel pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b Cod penal abia la 14 mai 2019,

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, în partea deducerii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

În conformitate cu art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, termenul de pedeapsă s-a redus cu 30 zile.

S-a dispus calcularea termenului executării pedepsei închisorii pentru Zacuțelu Denis începând din 04 martie 2020, cu includerea în acest termen a perioadei de la 15 octombrie 2019 până la 04 martie 2020.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate acestuia.

Instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, scopul pedepsei în sensul corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, sa apreciat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia.

Instanța de apel a considerat că, anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de acesta, cât și personalității inculpatului.

Subsidiar, instanța de apel a indicat că, în speță, nu se atestă nici o premisă pentru a aplica față Zacuțelu Denis prevederile art.90 Cod penal, dar totodată, inculpatul nu cade nici sub incidența prevederilor art.79 Cod penal, deoarece, la caz, nu au fost identificate careva

circumstanțe excepționale, legate de scopul și motivele faptei, de rolul inculpatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, fapt care rezumă concluzia certă că, instanța de apel nu poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă sau altă pedeapsă mai blândă.

Totodată, la calcularea pedepsei închisorii pentru executare, instanța de apel a reținut că, conform art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, potrivit materialelor cauzei, se constată că Zacuțelu Denis, s-a aflat în arest preventiv de la 15 octombrie 2019 până la 13 noiembrie 2019, fiind deținut în Penitenciarul nr.13 – Chișinău, iar în ultimul raport al Consiliului pentru Prevenirea Torturii (pentru anul 2017), care este un mecanism național pentru prevenirea torturii din Republica Moldova, s-a constatat, că majoritatea izolatoarelor disciplinare vizitate, inclusiv Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, sunt într-o stare deplorabilă și ar putea fi calificate ca condiții inumane și degradante.

Instanța de apel a considerat, că în privința lui Zacuțelu Denis încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, motiv din care a dedus din pedeapsa definitivă numită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 13 noiembrie 2019, lui Zacuțelu Denis de 2 ani 6 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, arestarea preventivă, conform prevederilor art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, reducând pedeapsa închisorii cu 30 zile pentru perioada deținerii în stare de arest preventiv - de la 15 octombrie 2019 până la 13 noiembrie 2019.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocatul Rodica Pocaznoi în numele inculpatului, a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală și solicitând casarea acesteia, precum și a hotărârii primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă cu aplicarea art.79, 90 Cod penal, dat fiind faptul că pedeapsa aplicată de instanțele de fond este prea aspră.

În motivarea recursului declarat avocatul susține că, pedeapsa aplicată inculpatului este una inechitabilă, prin urmare, pedeapsa aplicată contravine criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.61 și art.75 Cod penal.

Subliniază că, inculpatul și-a recunoscut pe deplin vina și se căiește sincer în cele comise, a contribuit la descoperirea infracțiunii, la momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul nu avea împlinită vârsta de 21 ani, circumstanțe care ar putea fi recunoscute ca fiind excepționale și permit aplicarea prevederilor art.79 Cod penal.

Consideră că, instanța de apel nu a aplicat corect prevederile art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, efectuând un calcul greșit în partea deducerii pedepsei, deoarece pentru fiecare zi de executare începând de la reținere până la pronunțarea deciziei a avut statut de

inculpat, a executat pedeapsa în condiții inumane, eronat fiind redusă pedeapsa închisorii doar cu 30 zile.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că recurentul indică în calitate de temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, totodată critică decizia instanței de apel sub aspectul dezacordului în partea deducerii pedepsei, conform prevederilor art.385 alin.(5) Cod de procedură penală.

În susținerea acestei concluzii, examinând motivele invocate în recursul ordinar, Colegiul penal constată că prin acestea se expune o opinie critică asupra modalității de individualizare a pedepsei, precum și cele ce țin de executarea acesteia.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că motivul și temeiul de recurs invocat de către partea acuzării, nu și-a găsit confirmarea, în speță nefiind constată eroarea de drept invocată. Tot aici, Colegiul penal menționează, că argumentele din recurs preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în cererea de apel, în privința cărora instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat și reiterarea cărora nu o consideră necesară.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că, instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, de faptul că inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând judecarea cauzei în procedură simplificată, cât și de prevederile art.art.7, 61, 75, Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile

legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci, pedeapsa stabilită inculpatului a fost motivată, individualizată și aplicată în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acesteia, cât și din partea altor persoane.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea pedepsei.

Cu referire la cerința recurentului prin care se solicită aplicarea a unei pedepse mai blânde, cu aplicarea prevederilor art.art.79, 90 Cod penal, Colegiul penal reține că această solicitare corect a fost respinsă de către instanța de apel, din materialele cauzei penale, nu rezultă existența unor circumstanțe excepționale, care ar determina instanța să aplice în privința lui Zacuțelu Denis prevederile art.79 Cod penal, or, circumstanțele la care face referire recurentul în cererea de recurs au fost luate în calcul la aplicarea pedepsei de către instanțele de fond, soluție care este descrisă pe deplin în pct.4.1. al prezentei decizii.

Astfel, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, art.364¹ Cod de procedură penală, pedeapsa stabilită inculpatului fiind motivată și aplicată în limitele legii.

Totodată, potrivit practicii judiciare constante, instanțele judecătorești sunt singure în măsură să determine măsura de pedeapsă și durata acesteia precum și modul de executare al pedepsei, ținând cont de prevederile legale în acest sens și de circumstanțele cauzei.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Cât privește alegația recurentului privind reducerea termenului executării pedepsei închisorii a termenului calculat de la reținere a câte două zile de închisoare pentru o zi executată efectiv, Colegiul penal ajunge la concluzia că, argumentul invocat este neîntemeiat și urmează a fi respins, deoarece instanța de apel și-a motivat corect soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor din art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, reținând în acest sens că potrivit materialelor cauzei, se constată că Zacuțelu Denis, s-a aflat în arest preventiv de la 15 octombrie 2019 până la 13 noiembrie 2019, fiind deținut în Penitenciarul nr.13 – Chișinău, corect a dedus din pedeapsa definitivă numită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13 noiembrie 2019, lui Zacuțelu Denis de 2 ani 6 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, calculând două zile de închisoare pentru o zi de arest

preventiv, reducând pedeapsa închisorii cu 30 zile pentru perioada deținerii în stare de arest preventiv - de la 15 octombrie 2019 până la 13 noiembrie 2019.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speță a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele nominalizate, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, impunându-se dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rodica Pocaznoi în numele inculpatului Zacuțelu Denis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Zacuțelu Denis xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 octombrie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac